



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5197/2018
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА и ББ, оба из села ..., чији је пуномоћник Србислав Стојановић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Јован Станојевић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3370/18 од 29.05.2018. године, у седници одржаној 28.05.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3370/18 од 29.05.2018. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 378/17 од 29.05.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да солидарно са ГГ из ... на име неоснованог обogaћења плати тужиоцима 2.098.800,00 динара, са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом на име трошкова поступка плате 116.294,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3370/18 од 29.05.2018. године, ставом првим изреке усвојена је жалба тужица и првостепена пресуда преиначена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име неоснованог обogaћења тужиоцима плати 2.098.800,00 динара, са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде 29.05.2018. године, солидарно са ГГ из ..., чија је обавеза утврђена правноснажном пресудом због пропуштања П 9497/14 од 18.11.2014. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова поступка плати 595.535,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је претходно оцењујући дозвољеност ревизије закључио да је иста дозвољена у смислу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), а испитујући побијану пресуду на основу овлашћења из члана 408. истог закона, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија туженог основана.

Према утврђеном чињеничном стању од стране првостепеног суда, тужиоци су са ГГ, зетом туженог, закључили усмени уговор о размени, према ком уговору тужиоци су се обавезали да ГГ предају у својину камион и комби, а да им за узврат ГГ преда стан, при томе су уговорили вредност камиона, комбија и стана. У вези са наведеним сачињена је и признаница коју је руком написао и потписао ГГ, а која се односила на вредност камиона и стана. Сачињен је и мешетарски уговор како би се камион формално пренео на туженог, с обзиром да је имао аутопревозничку фирму, тако да је тужени преузео и регистровао камион на своје име, а касније га је отуђио, а да комби није ни виде ни преузео. Тужени није учествовао у договору о размени, а по налогу свог зета ГГ преузео је камион и регистровао га на своје име.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио као неоснован захтев тужилаца, са образложењем да тужиоци нису доказали да су закључили усмени споразум и са туженим, већ искључиво са ГГ и да је тужени преузео камион по налогу свог зета ГГ и да према томе није био ни у каквом облигационом односу са тужиоцима.

Одлучујући о жалби тужилаца, другостепени суд је закључио да је захтев тужилаца основан, преиначио првостепену пресуду и обавезао туженог да тужиоцима плати 2.098.800,00 динара, са законском затезном каматом од 29.05.2018. године до исплате, сматрајући да се у овом случају има применити одредба из члана 210. Закона о облигационим односима, будући да се тужени неосновано обогатио на рачун тужилаца и да су се стекли услови да тужени тужиоцима врати стечено без основа, односно динарску противвредност камиона и комбија. Другостепени суд је сматрао да је првостепени суд на основу утврђеног чињеничног стања извео погрешан закључак да захтев тужилаца није основан, јер из утврђеног чињеничног стања следи да је између тужилаца и туженог постигнут усмени договор, о чему је сачињена и писмена признаница 27.06.2005. године, да тужиоци продају туженом спорни камион, чија вредност је утврђена на износ од 11.000 евра и комби, чија вредност је утврђена на износ од 7.000 евра, да су тужиоци туженом одмах предали камион истог дана, а комби после два месеца, након што су исти офарбали, да је тужени предметни камион и комби купио за потребе његове аутопревозничке радње, да је право својине стекао самом предајом, ступањем у државину спорних покретних ствари, на основу члана 34. Закона о основама својинскоправних односа, те с тим у вези да је тужени у обавези да тужиоцима плати вредност предметног камиона и комбија, без обзира што је камион продао у старо гвожђе, а да је комби, уз његово одборење, његов зет ГГ продао трећем лицу.

Основано се у ревизији туженог указује да је другостепени суд починио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 394. тачка 4. ЗПП, с обзиром да је преиначио првостепену пресуду и другачије утврдио чињенично стање него што је оно у првостепеној пресуди, а у вези постојања усменог договора у вези продаје камиона и комбија и другачије је ценио исказе сведока и странака и друге доказе, без отварања расправе у смислу члана 383. ЗПП. Према оцени Врховног касационог суда, с обзиром да је у овој парници првостепена пресуда већ једанпут била укинута, другостепени суд није могао без заказивања расправе да утврди другачије чињенично стање од оног које је утврђено у првостепеној пресуди и да преиначи првостепену пресуду, при томе другостепени суд је друкчије оценио исказе сведока и странака и писмене доказе, због чега је погрешно применио члан 8. ЗПП.

С обзиром да другостепени суд није заказао расправу, на којој би, након извођења доказа утврдио другачије чињенично стање од оног које је утврдио првостепени суд, правилност примене материјалног права није могла бити испитана.

У поновном поступку другостепени суд ће имати у виду примедбе из овог решења, те ће одлучити да ли је, ради правилног и потпуног утврђења чињеничног стања и другачије оцене изведених доказа, потребно заказати расправу.

Са напред наведених разлога Врховни касациони суд на основу члана 415. став 1. ЗПП укинуо другостепену пресуду и предмет вратио другостепеном суду на поновно суђење.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**